

INFO

**Informujeme všechny,
že od 1. července
dochází ke změně
telefonního čísla farnosti.**

**Nové číslo,
na které můžete volat, je toto:**

731 518 750.

**Je to mobilní číslo
v síti T-Mobile.**

**Ve středu 29. června
Slavnost sv. Petra a Pavla.**

**Poutní mši sv. spojenou
s udělováním svátosti
bířmování v 18.00 slouží
Otec Biskup Jan Baxant.**

**KOSTEL SV. JANA
NEPOMUCKÉHO
ŠEMANOVICE
PRAVIDELNÝ POŘAD
BOHOSLUŽEB V ROCE 2011**

05.06. - neděle v 15.00

05.07. - úterý v 15.00
(slavnost sv. Cyrila a Metoděje)

14.08. - neděle v 15.00
(slavnost Nanebevzetí Panny Marie)

18.09. - neděle v 15.00
(slavnost zjevení Panny Marie
v La Salette)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Bez spojení s Bohem nemohou lidé žít v láskyplných vztazích

Bez stálého spojení s Bohem, který je pramen a zdroj pravé lásky, a který má své srdce otevřené pro každého člověka, nemůžou lidé mezi sebou žít v láskyplných vztazích. Ano, právě spojení s Ježíšem, který má otevřené srdce plné lásky, nám umožňuje milovat a být milováni!

Ve všech národech je srdce symbolem středu lidské bytosti, pramene tělesného i duchovního života. O svátku Božského srdce jde také o střed božsko-lidské Kristovy bytosti, o jeho lásku, která se ujímá všech lidí: „V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal svého jednorozeného Syna, abychom skrze něj měli život.“ Kdyby svět zapomněl na „srdce“ a zavládl by v něm jen rozum a vůle, stal by se chladným, chudým a krutým.

Boží Syn přišel na zem, aby ukázal, že Bůh je láska, a že má otevřené své srdce pro každého člověka. Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká při všech bolestech: „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce“ (Jer 31,3).

Boží srdce se nechává na kříži otevřít, aby v něm každý člověk mohl najít odpuštění, pokoj, úkryt, útočiště, pevnost, zázemí a domov. Ve světě, který se odloučil od Boha, a který je zohyzen hříchem, ve světě, ve kterém vládne nemilosrdná moc, nespravedlnost, tvrdost, bezohledné zájmy a nelidské ideologie, můžeme, tak jako svatý Jan ve večeřadle, přijít ke Kristu a položit svou hlavu na jeho srdce, které bije pro jednoho každého z nás!

Podle Josefa Hrbaty, Světlo v temnotách

Proměnění Páně

Událost Proměnění Páně se odehrála v době, kdy Ježíšovi učedníci pochopili, jak Ježíš dovrší své dílo: jeho sláva se zjeví ve zmrtvýchvstání, kterému bude ale předcházet utrpení a smrt. Bez těchto souvislostí nelze pochopit význam Proměnění pro život učedníků ani pro život křesťanů. Ježíš totiž volí za svědky této události ty, kdo budou svědky jeho smrtelné úzkosti: Petra, Jakuba a Jana.

Ti zažívají Ježíše v jeho Božské podobě a slyší hlas z nebe, který ho označuje jako milovaného Božího Syna a ukládá jim, aby ho poslouchali. Tato událost potvrzuje to, co jim Ježíš již zjevil: že otevře cestu do slávy přes utrpení, smrt a vzkříšení. Potvrzuje, že pro člověka, který Krista „poslouchá“ (Mt 17,5), není utrpení a smrt posledním slovem, ale že se tak před člověkem otevírá trvalá a definitivní podoba proměněného a oslaveného života.

Každé skutečné setkání s Ježíšem je pro křesťana, který prochází nejrůznějšími těžkostmi a utrpeními, oporou víry, tak jako byla událost Proměnění pro učedníky.

Utrpení a smrt nemají poslední slovo!

Jak ráda bych...

„Jak ráda bych měla možnost kázat o Matičce Boží. Jedenkrát by mi to stačilo a řekla bych vše, co si o tom myslím. Nejprve bych řekla, jak málo známe její život: Neměly by se říkat věci nepravděpodobné anebo to, co neznáme... Aby se mi nějaká řeč o Panně Marii líbila a prospívala mi, je třeba, abych viděla její skutečný život, ne život předpokládaný; a jsem si jistá, že její život musel být velice prostý. Ukazují nám ji nepřístupnou, bylo by však třeba ukázat, že je možné ji napodobovat, zdůraznit její ctnosti, říci, že žila z víry jako my... Víme dobře, že svatá Panna je královnou nebe i země, ale je více Matkou než královnou... Je dobré mluvit o jejích přednostech, ale nemá se mluvit jen o tom..., jinak je to přehnané!“

Sv. Terezie z Lisieux, Vstupuji do života

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

SV. LUDMILA

FARNÍ ZPRAVODAJ
ČERVENEC - SRPEN 2011

Srdce Ježíšovo

V dnešním světě, ve kterém se rozmohlo tolik osamocení a beznaděje, potřebují naléhavě ženy, muži i děti poznat Boží srdce. To srdce, které odpouští, které se o lidi stará a které uzdravuje. Toto srdce není naplněno nedůvěrou, touhou po pomstě, předsudky ani nenávistí. Toto srdce touží jen po jediném: lásku rozdávat a jako odpověď pak lásku přijímat. Toto srdce trpí, když vidí lidské utrpení, a když vidí lidskou nedůvěru svěřit se Božímu srdci, které chce rozdávat útěchu, naději a odvalu.

PŮVOD A SYMBOLIKA SVÁTKU

Úcta k božskému Srdci Páně se rozšířila zvláště od 17. století. Podnětem k tomu byla zjevení svaté Markétě Marii Alacoque (1674), ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Probodené srdce, ovinuté trním, s plameny a křížem, symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku.

SRDCE

Ve všech národech je srdce symbolem středu lidské bytosti, symbolem lidskosti, vztahů, symbolem lásky... Kdyby svět zapomněl na „srdce“, zavládl by v něm jen vůle a rozum. Tak by se svět stal chladným a krutým. Proto přišel Boží Syn na zem, aby ukázal, že Bůh je láska a že má své srdce otevřené pro každého člověka.

Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým člověkem bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká: „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce“ (Jer 31,3). „Bůh je navždy skála mého srdce a můj podíl.“ (Žl 73,24)

NOVÉ SRDCE

U člověka vyjadřuje srdce jeho celkový charakter. Pravá podstata člověka nespočívá v jeho zevnějšku, kráse či síle, ale v nitru, v srdci. Bůh se nedívá na to, co pokládají za hlavní lidé. „Člověk se dívá jen na to, co má před očima. Hospodin však hledí na srdce“ (1Sam 16,7). Protože srdce je výchozím bodem veškerého lidského jednání, myšlení a citění, zaslíbil Bůh: „Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa“ (Ez 36,26).

TRÉNOVAT NOVÉ SRDCE

Svatý Petr napsal, že křesťan je ten, kdo miluje „z čistého srdce“. Ale o jakém srdci je řeč? O srdci novém! Člověk už kdysi o nové srdce prosil: „Stvoř mi čisté srdce Bože“ (Žl 51,12); a sám Bůh dar nového srdce slíbil: „Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha“ (Ez 36,26). Nové srdce bylo stvořeno v každém pokřtěném člověku. Jen ho musíme přimět, aby tlouklo, musíme ho trénovat.

„V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha,

„To konejte na mou památku.“

Jaká „památka“? Víme, že tomuto výrazu je třeba dát přesný význam. Je to památka - přítomnost! Tajemstvím tohoto zázraku je působení Ducha svatého, kterého kněz vzývá, když vztahuje ruce nad dary chleba a vína: „Posvěť svým Duchem tyto dary, které před tebe klademe, ať se stanou tělem a krví našeho Pána Ježíše Krista.“ Kněz tedy utrpení, smrt a vzkříšení Krista jen nepřipomíná; Duch svatý působí, že se na oltáři prostřednictvím služby kněze uskutečňují.

Co Kristus vykonal na oltáři kříže a co předtím ustanovil ve večeřadle jako svátost, to kněz obnovuje v síle Ducha svatého. V té chvíli je jakoby obestřen mocí Ducha svatého a slova, která pronáší, nabývají téhož významu, jaký měla slova Kristova při poslední večeři.

Kněz jako správce „Božích tajemství“ slouží obecnému kněžství věřících. Hlásáním Slova a slavením svátostí, zvláště eucharistie, poučuje Boží lid o tom, že má účast na kněžství Kristově. Když po proměňování zazní slova: „Mysterium fidei“, všichni jsou vybízeni, aby si uvědomili jakousi zvláštní existenciální hutnost toho, co je to tajemství Krista, eucharistie a kněžství.

Nečerpá kněžské povolání právě odtud svou nejhlubší motivaci? Je to motivace, která je už celá přítomna ve chvíli kněžského svěcení, ale kterou je nutno vnitřně obnovovat a prohlubovat během celého života. Jen tak může kněz stále hlouběji objevovat velké bohatství, které mu bylo svěřeno. Po padesáti letech od svého kněžského svěcení mohu říci, že v onom Mysterium fidei nacházím každý den stále hlubší smysl svého kněžství. Tam je míra daru, a tam je také míra odpovědi, jakou tento dar vyžaduje. Dar je vždy větší!

Hluboké očekávání člověka

Jestliže analyzujeme, co očekává současný člověk od kněze, vidíme, že je v něm v podstatě jedno jediné velké očekávání: touží po Kristu. Od kněze žádá Krista! Má právo očekávat, že se o něm dozví především prostřednictvím hlásání Slova. Jak učí koncil: „Kněží mají především povinnost hlásat všem Boží evangelium“. Avšak hlásání směřuje k tomu, aby se člověk setkal s Ježíšem, zvláště v tajemství eucharistie, která je živým srdcem církve. Moc, jakou má kněz nad eucharistickým tělem Krista, je tajemná a nepochopitelná. Touto mocí se stává správcem největšího dobra vykoupení, protože dává lidem Vykupitele osobně. Slavení eucharistie je pro každého kněze nejvznešenějším a nejposvátnějším úkonem. A pro mne bylo slavení eucharistie již od prvních let kněžství nejen nejposvátnější povinností, ale především nejhlubší potřebou duše.

Jan Pavel II.: Dar a tajemství

ŠESTÉ PŘIKÁZÁNÍ: NESESMILNÍŠ

Jaký úkol má lidská osoba vůči vlastní pohlavní identitě?

Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, oba se stejnou osobní důstojností, a vložil do jejich přirozenosti povolání k lásce a společenství. Každý člověk má přijmout vlastní pohlavní identitu, uznat její důležitost pro celou osobu, specifčnost a vzájemné doplňování.

Co je to čistota?

Čistota je pozitivní začlenění sexuality v lidské osobě. Sexualita se stává opravdu lidskou, když je spravedlivě zapojena do vztahu mezi osobami. Čistota je mravní ctnost, Boží dar, milost a plod Ducha Svatého.

Co zahrnuje ctnost čistoty?

Čistota zahrnuje schopnost sebeovládání jako výraz lidské svobody zaměřené na darování sebe sama. Vyžaduje celistvou a trvalou výchovu,

která se provádí postupně v jednotlivých údobích růstu.

Jaké prostředky napomáhají žít v čistotě?

K dispozici je mnoho prostředků: Boží milost, pomoc svátostí, modlitba, sebezpoznání, cvičení v odříkání přízpůsobené různým situacím a uskutečňování mravních ctností, zvláště ctnosti mírnosti, která směřuje k tomu, aby rozum ovládal vášně.

Jakými způsoby jsou všichni povoláni k životu v čistotě?

Všichni jsou podle vzoru Kristovy čistoty povoláni vést život v čistotě podle vlastního životního stavu: někteří v panenství nebo zasvěceném celibátu, jež představují vynikající způsob, jak se oddat snadněji nerozděleným srdcem Bohu; jiní, jsou-li ženatí nebo vdané, uskutečňují manželskou čistotu, nejsou-li ženatí nebo vdané, žijí čistotu ve zdrženlivosti.

Jaké jsou hlavní hříchy proti čistotě?

Hříchy, které těžce odporují čistotě, každý podle povahy vlastního předmětu, jsou: cizoložství, sebeukájení (masturbace), smilstvo, pornografie, prostituce, znásilnění a homosexuální praktiky. Tyto hříchy jsou projevem neřesti chlípnosti. Jsou-li spáchány na nezletilých, jsou ještě těžším útokem proti jejich tělesné a mravní integritě.

Proč šesté přikázání, ačkoli říká „nesesmilníš“, zakazuje všechny hříchy proti čistotě?

Ačkoli v biblickém textu Desatera stojí „nezcizoložíš“ (Ex 20,14), tradice církve se řídí celkem mravního učení Starého a Nového zákona a šesté přikázání je pro ni souhrnem zakazujícím všechny hříchy proti čistotě.

Jaký je úkol občanských orgánů ve věci čistoty?

Povinnosti občanských orgánů je respektování důstojnosti osoby. Proto mají přispívat k vytváření prostředí příznivého čistotě: i tím, že příslušnými zákony zabrání šíření některých výše uvedených těžkých provinění proti čistotě, především proto, aby chránili nezletilé a nejslabší členy společnosti.

Jaká jsou dobra manželské lásky, k níž je zaměřena sexualita?

Dobra manželské lásky, která je pro pokřtěné posvěcena svátostí manželství, jsou: jednota, věrnost, nerozlučitelnost a otevřenost k plodnosti.

Jaký význam má manželský úkon?

Manželský úkon má dvojí význam: sjednocení (vzájemné sebedarování manželů) a plození (otevřenost k předávání života). Nikdo nesmí Bohem chtěné nerozlučitelné spojení mezi oběma významy manželského úkonu rozdělit tím, že by jeden nebo druhý význam vylučoval.

Kdy je regulování porodnosti morální?

Regulování porodnosti, které je jedním z aspektů odpovědného otcovství a mateřství, je objektivně shodné s mravností, když ho manželé provádějí bez vnějšího donucování, ne ze sobectví, ale z vážných důvodů a metodami shodnými s objektivními měřítky mravnosti, tedy periodickou zdrženlivostí s využitím neplodných období.

Jaké prostředky regulování porodnosti jsou nemorální?

Vnitřně nemorální je každé jednání, například přímá sterilizace nebo antikoncepce, které před manželským stykem nebo při něm nebo při rozvíjení jeho přirozených následků úmyslně za cíl nebo za prostředek zabránit početí.

Proč jsou inseminace a umělé oplodnění nemorální?

Jsou nemorální, protože oddělují plození od úkonu, kterým se manželé sobě vzájemně darují, a nastolují tak vládu techniky nad původem a určením lidské osoby. Mimo to inseminace a heterologické oplodnění sahají k technikám používajícím postupy, které zahrnují osobu mimo manželskou dvojici, porušují navíc právo dítěte narodit se z otce a matky, které zná, kteří jsou spojeni manželstvím a mají výlučné právo stát se rodiči pouze jeden prostřednictvím druhého.

Jak je třeba dívat se na dítě?

Dítě je Božím darem, největším darem manželství. Neexistuje právo mít děti („dítě za každou cenu“). Existuje však právo dítěte být plodem manželského úkonu svých rodičů a také právo být respektováno jako osoba od chvíle svého početí

Co mohou dělat manželé, kteří nemají děti?

Manželé, kterým nebyl poskytnut dar dítěte, a kteří vyčerpali oprávněnou lékařskou pomoc, mohou projevit svou velkodušnost prostřednictvím pěstounské péče nebo adopce, anebo vykonávat významné služby ve prospěch bližních. Uskutečňují tak drahocennou duchovní plodnost.

Co uráží důstojnost manželství?

Je to: cizoložství, rozvod, mnohoženství, incest (krvesmilstvo), volná láska (nemanželské soužití, konkubinát) a pohlavní styk před manželstvím nebo mimo ně.

Zpracováno podle Katechismu Katolické Církve.

Milí zábořtí farníci,

a všichni, kteří do této farnosti jezdíte na bohoslužby. V Záboří máme také farní radu, která se sešla v červnu, protože nám není lhostejná budoucnost našeho kostela, který potřebuje nyní velkou opravu. Fasáda, střecha, vymalování interiéru. Několik desetiletí se do tohoto Božího Stánku nic neinvestovalo, tak není divu, že se oprava nyní odhaduje na miliony. Opravy se financovaly formou dotací. Dříve to ani jinak nešlo. Nyní ale vyřídit a získat dotaci je velmi obtížné. Tak jsme se dostali do svízelné situace. Bliží se totiž událost, která se na mělnicku odehrála naposled někdy v devatenáctém století. Uhodli jste. Jedná se o primici v Záboří. Chtěli bychom se na tuto slavnost připravit nejen duchovně, ale také zvelebit a opravit chátrající kostel.

Pan probošt Jacek nám přislíbil založit zvláštní účet, kam by farníci mohli přispívat. Myslíme si, že lepší než jednorázová částka, je přispívat pravidelně každý měsíc, i když menší částkou. Chtěli bychom založit fond na opravu kostela, abychom i v budoucnu byli schopni tento Boží Stánek opravovat. Apelujeme na vaše svědomí, protože poplatek a výše poplatku bude dobrovolná.

Další formou pomoci je modlitba. Nejlepší modlitba růžence. Prosíme všechny, aby věnovali alespoň 1 desátek za naši Zábořskou farnost, za obrácení farníků, za její budoucnost. Bez Boží pomoci bychom nic nedokázali.

Číslo účtu, na které můžete přispívat je:

19-460990359/0800

Děkujeme za vše a věříme, že se společně dočkáme lepších časů.

F.R.

Sbírka při mši sv.

Známe pět církevních přikázání? Ta zaručují věřícím nezbytné minimum ducha modlitby, svátostného života, mravního úsilí a růstu lásky k Bohu a bližnímu (viz Katechismus katolické církve 2041-3). Páté přikázání zní: podle svých možností přispívat na hmotné potřeby církve. Sem patří i týdenní sbírka. Nejedná se jen o velké projekty (např.pořízení nových varhan, podpora křesťanských médií a tisků), ale je stálá potřeba hradit režii (elektřina, voda apod.). Proto, chceme-li přispět, připravme si „korunu“ předem a dejme do košíčku při nedělní mši sv.

J.G.